

אלה ואנא יקום, אשתי היקרה אני מקווה לראות את זרועות הברכה
שמיים קודש ואוונות עמו עם זרע נכונה מנס ואלהי עמנו ליהודים
ביום הזה' אצלך.
אני משיב לכולם משיב בראותם ונשבים ונכאלות נהים הק"מם בסך היום
אלה.
כא שמתי הקולות, אני מקווה מאיז מלחמה הנשאת והנטי לא ~~היה~~
נכח שיש מהמחנה ליהודים.
אני עדין משיב לכולם ולחברים עם היום כי אשמרו ואקדם איתכם
על ימין, אלהי' הקודש שהיום היצי קבלי, אך אני יולל שהיצי אצל הלי'
כי ויבט.
אני יוני למשלם שכן תענה את הבעל ומין לשיקורי וחבון את מאחורי
רק בשמור החיים הבהן.

משה, זלזל

ת"י, 2008

Cari mamma e papà, cara famiglia, mi mancate moltissimo.
Ho trascorso due anni difficili e lunghi da quando mi sono separato
da voi e sono stato costretto ad iniziare a vivere in condizioni di
prigionia.

Continuo a soffrire a causa delle difficoltà di salute e psichiche e per
le depressioni che questo genere di vita provocano.
Come nelle mie lettere precedenti, spero molto che il vostro stato di
salute e psicologico non sia peggiorato da quando avete cominciato a
vivere senza di me.

Continuo ancora a pensare e a sognare il giorno in cui mi libererò e vi
incontrerò di nuovo, ancora mi è rimasta la speranza che questo
giorno sia vicino, ma so che questo non dipende né da me né da voi.
Mi rivolgo al Governo affinché non trascuri le trattative per la mia
liberazione e non concentri tutti gli sforzi solo sulla liberazione dei
soldati in Libano.

Con nostalgia, Ghilad
Giugno 2008